

Na domácí frontě bylo pro prezidenta paradoxně daleko těšší být slyšen. Když příležitostně vyjádřil – třeba velice mírně – nějaký názor, který nebyl zcela v souladu s názorem vlády pobouření poslanci a vládě nakloněné zdělovací prostředky mu nepříliš jemně připomínali, že zastává svou funkci díky blahovůli parlamentu, který může snadno změnit mínění. Ještě nepříjemnější byly pravidelné schůzky s premiérem po střeďečnīm zasedání vlády, které pokaždé začínaly premiérovīm podrobným a dotčeným rozbořem nejnovějšīho prezidentova hřīchu. V politickém žargonu se tomu říká „kartáč“ a Havel byl příliš zdvořilý, příliš málo konfrontační a nakonec i příliš sám o sobě pochybující než aby se kvůli sebenevinějšīmu činu či výroku necítil alespoň trochu provinile.

(Žantovský, M.: *Havel*)

Opravte chyby a odlište je podle toho, do kterého typu pravopisu patří:

- Pravopisu syntaktického se týkají chyby:
- Pravopisu morfologického/tvaroslovného se týkají chyby:
- Pravopisu lexikálního a slovotvorného se týkají chyby: